

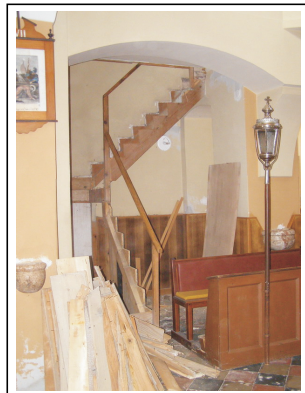
Naša župna crkva zaslužuje da bude lijepa! Najprije kao svaka crkva, jer je ona mjesto gdje se susrećemo s Bogom i s našim Spasiteljem i jer je ona DOM naše žive mjesne CRKVE. Na jedan poseban način ona to zaslužuje iz poštovanja prema našim Starima koji su je početkom II. svj. rata zadivljuju- čim oduševljenjem gradili, što može (i mora) biti primjer ne samo nama nego i mnogim drugima.

Zato krećemo u još jednu fazu obnove i dotjerivanja.

SV. JERONIMU VREĐVJEMO VLAZ I PREDVORJE

Skinute su stare dotrajale stepenice koje su vodile na kor

U stolarskoj radionici izrađuje se novo hrastovo stepenište

OBAVIJEST ŽUPLJANIMA

Podmireni su svi računi za radove na električnoj instalaciji u crkvi i za novu rasvjetu.

Ukupna vrijednost unutarnjih radova u crkvi (el. instalacija + rasvjeta; ne računajući vanjske radove) iznosi oko 98.000 kuna.

Uz pomoć dobrih ljudi koji su dali veće ili manje besplatne usluge mi smo to pokrili sa oko 74.000 kuna.

BOGU HVALA NA NJEGOVU BLAGOSLOVU !

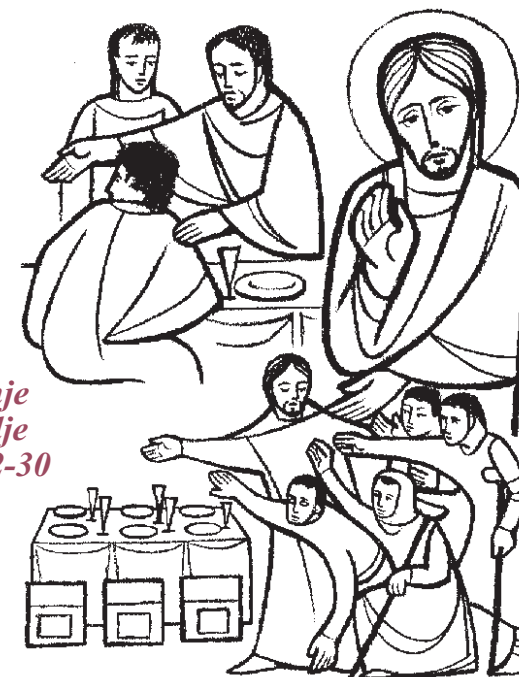

SVETO IME

 upni bilten - RISIKA

XXII NEDJ. KROZ GOD. - 29.VIII.2010.

Broj: 25(169)

*Današnje
evanđelje
Lk 12, 22-30*

**Kad prire uje  gozbu pozovi
siromahe ,
oni ti nemaju čime uzvratiti.**

PRVO ILI ZADNJE MJESTO... ILI... ?

(Lk 14, 2; 7-14)

Isus među uzvanicima. I on jedan od uzvanika. Kao i uvijek: prisutan s drugima unutar date situacije i istodobno odmaknut od nje, sa strane i iznad, odakle jednim pogledom obuhvaća i gostoprimca i goste.

Slušajući njegov komentar onoga što se događa pred naše se oči javljaju tri grupe ljudi, tri vrste ponašanja, tri različita gledanja..., čini se, tri moguća životna stava koje svaki čovjek može zauzeti kada se u životu odlučuje što i na koji način želi nešto postići.

Zbunjuje nas u najmanju ruku Isusov savjet u pravcu biranja zadnjeg mjesta, jer je iz svega što govori očito da se i zadnje mjesto može birati samo zato da bi se na kraju dobilo prvo. Onda i među tim drugima prepoznamo one prve, samo malo rafiniranije.

No ima među njima ipak značajnih razlika.

Oni su prvi u najmanju ruku mnogo grublji. Žele prva mjesta bez obzira na to pripadaju li im ili ne, i pod cijenu da nekoga istisnu i oštete. Oni se guraju. To su poznati nam "laktaši". Nigdje oni nisu obljubljeni, ali njih za to - izgleda - nije ni mnogo briga. Jer, važno je samo jedno: prvo mjesto. Uspiju li ga zauzeti, sve ostalo postaje drugorazredno. Ipak, oni se pri tom izlažu nemalom i vrlo neugodnom riziku. Obuzeti međutim onim jedinim važnim (prvim mjestom), oni tog rizika nisu ni svjesni. Isus upozorava: Može ti se desiti da dođe gospodar i digne te. Neće ti biti ugodno...

Oni drugi, ako zauzimaju posljednje mjesto u nadi da će im biti poklonjeno prvo, pod nekim su vidom jako slični onim prvim. No i oni riskiraju, ali je njihov rizik drukčije kvalitete. Nije nikada sigurno da će gospodar doći i pomaknuti ih navise. Može se lako desiti da ostanu tamo gdje su sjeli. Ne riskiraju međutim da će nekoga nepravедno povrijediti. Nitko im barem neće predbaciti nametljivost, no opravdano im se može predbaciti hipokrizija.

Ako su međutim tamo sjeli iskreno i bez računice, onda ni rizika neće biti, i bit će u najmanju ruku viđeni sa simpatijom.

Iako Isus svojim savjetuje da zauzimaju posljednja mjesta, ne bi se reklo da mu je do toga osobito stalo. On kao da glasno razmišlja nad onime što se pred njim zbiva. On konstatira da postupak onih

prvih u ovom slučaju nije osobito pametan, no ne osuđuje ga. Dobit će oni svoje... Uostalom u stavu tih "laktaša" ima i nečeg vrijednog. Jednom će reći da će u Kraljevstvo ući oni koji se budu znali gurati... (usp. Lk 16, 16b). Kada se međutim ovdje usporede ova dva postupka, mora se priznati da je drugi bolji.

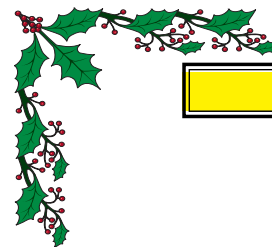
Neće nam vjerojatno biti teško pronaći se i prepoznati ni među prvim ni - možda rijeđe, ali ipak - među drugima.

Pravu zainteresiranost Isus pokazuje u trećem slučaju: "Kada pozivaš... pozovi one koji ti nemaju čime vratiti." Tu ne samo da je isključena uobičajena računica. U igru je uvučena nova računica, sa suprotnim predznakom. Da bi se isključila svaka mogućnost nesporazuma - u teoriji i u praksi. Ovdje se događa kvalitativan pomak. Isus je zakoračio na tlo koje je njemu vlastito. Tlo potpune, savršene slobode. Tu nema nikakva rizika, nikakva opterećenja. Pred oči nam izranja istina da se dobro može činiti zbog samog dobra. Nije mu potrebna nikakva druga motivacija, što više, štetna mu je u korjenu. Ovdje je "činiti dobro" nagrada za "činiti dobro". Zašto bi se bilo što "očekivalo"? Ni 'hvala', a kamo li pomak navise... Onaj koji tako postupa zna da za učinjeno dobro nema veće ni bolje nagrade od svijesti da se smjelo, da se moglo to dobro učiniti. Da, takva neopterećena svijest, takav slobodan stav, pruža Bogu 'prostor' u koji može 'stupiti svojom nogom'. Dimenzije takvog čina onostranske su dimenzije. To je prostor koji pripada "uskrsnuću". Tamo će ga svatko naći, tamo ga se jedino i može naći.

U svijetlu ovog trećeg, ono prvo dvoje doista gubi na značenju. Prvo mjesto može u stvari biti zadnje i kad se ništa izvana ne dogodi, zadnje može jednako tako biti prvo. Što to uopće znači "prvo" i "zadnje" u ovom redu stvari, iz perspektive "uskrsnuća"?...

Među ovim trećima - ako se nekad i tamo nađemo - nije nam potrebno pronalaziti se. Možda nije ni moguće... Ne bismo li se u takvom slučaju odmah našli među jednim od onih ranijih??

NR

NAŠA PREZIMENA

Sveto ime donosi podatke o risiškim prezimenima prenijevši ih iz "Enciklopedije hrvatskih prezimena" (2008.). Bez obzira što enciklopedija nije i ne može biti u svim podacima sasvim precizna čitatelji će ipak moći više doznati o svom prezimenu, njegovoj proširenosti itd., što će ih sigurno zanimati.

BOROVAC

U Risiki žive tri osobe s prezimenom Borovac.

Enciklopedija:

Borovci su najčešće Hrvati većim dijelom iz Gospića, a rijetko su i Srbi (iz Otočca). Prema nekim izvorima su iz Vrgorca te iz srednje Bosne. Razmjerno najviše Borovaca u proteklih sto godina rođeno je u Maloj Plani kraj Gospića, gdje se svaki peti stanovnik prezivao Borovac. U Hrvatskoj danas živi oko 750 Borovaca u preko 300 domaćinstava, a podjednako ih je bilo i sredinom prošlog stoljeća, uz manji pad. Borovci su prisutni u gotovo svim hrvatskim županijama u ukupno 88 općina i 132 naselja. Najviše u Zagrebu (90), Rijeci (60), Splitu (50), Gospiću (40), i u Donjem Pazarištu kraj Gospića (30).